

## Kapitola 2

# Interpolace funkcí pomocí polynomů

### 2.1 Polynomiální interpolace

V této části se budeme zabývat následujícím problémem: Necht' je dán interval  $[a, b]$ , v němž jsou dány body  $a = x_0 < x_1 < \dots < x_n = b$  a předepsané hodnoty  $f(x_0), \dots, f(x_n)$ , kde  $n$  je přirozené číslo. Hledáme funkci  $p$  daného typu, která vyhovuje podmínkám  $p(x_i) = f(x_i)$ ,  $i = 0, \dots, n$ . Příkladem je *Lagrangeův interpolační polynom*  $p_n$  stupně nejvýše  $n$ , pro který je  $p_n(x_i) = f(x_i)$ ,  $i = 0, \dots, n$ . Pro takovýto polynom existuje jednoduché vyjádření pomocí vhodných básových funkcí  $l_i^n(x)$ ,  $i = 0, \dots, n$  zvolených tak, že  $l_i(x_j) = \delta_{ij}$ . Takovéto funkce lze pro  $n \geq 1$  vyjádřit ve tvaru

$$l_i^n(x) = \prod_{\substack{0 \leq j \leq n \\ j \neq i}} \frac{x - x_j}{x_i - x_j}.$$

Pro  $n = 0$  definujeme jednoduše  $l_0^0(x) = 1$ . Lagrangeův interpolační polynom můžeme nyní napsat ve tvaru

$$p_n(x) = \sum_{i=0}^n f(x_i) l_i^n(x).$$

Pro přesnost aproximace dostatečně hladké funkce takovýmto polynomem máme následující větu:

**Věta 1** *Necht'  $n$  je přirozené číslo. Je-li  $f \in C^{n+1}([a, b])$ ,  $x_0, \dots, x_n \in [a, b]$  jsou navzájem různé, pak pro každé  $x \in [a, b]$  existuje  $\xi \in (a, b)$  tak, že*

$$f(x) - p_n(x) = \frac{1}{(n+1)!} f^{(n+1)}(\xi) \prod_{j=0}^n (x - x_j).$$

Je-li aproximovaná funkce dokonce třídy  $C^\infty$  a má stejně omezené derivace, dostáváme následující výsledek.

**Důsledek 1** Bud'  $f \in C^\infty([a, b])$ ,  $|f^{(k)}| \leq CK^k$  v  $[a, b]$  pro všechna  $k = 0, 1, \dots, s$  konstantami  $C, K > 0$ . Pak

$$\max_{x \in [a, b]} |f(x) - p_n(x)| \leq C \frac{K^{n+1}(b-a)^{n+1}}{(n+1)!} \xrightarrow{n \rightarrow \infty} 0.$$

Tudíž,  $p_n \rightarrow f$  v  $[a, b]$  pro  $n \rightarrow \infty$ .

**Cvičení 1** Uvažujme funkci  $f(x) = \sin x$  na intervalu  $[0, 1]$ . Jaké největší chyby se můžeme dopustit, aproximujeme-li  $f$  pomocí  $p_9$ ?

Pokaždé však nedosáhneme tak vynikající aproximace. Příkladem může být funkce  $f(x) = \frac{1}{1+x^2}$  na intervalu  $[-5, 5]$ . Dá se dokázat, že pro interpolační polynomy  $p_n$  s uzly v bodech ekvidistantního dělení je posloupnost  $\{\|f - p_n\|_{C([a, b])}\}_{n=1}^\infty$  neomezená.

Poznamejme také, že Lagrangeova interpolace je značně nepraktická a výpočetně náročná pro vyšší stupně  $n$  a nehodí se tudíž k interpolaci velkých sad dat.

## 2.2 Po částech polynomiální interpolace

Jednou z nevýhod aproximace interpolačním polynomem je skutečnost, že hodnoty interpolačního polynomu jsou silně ovlivněny hodnotami funkce  $f$  i ve vzdálených uzlech. To způsobuje, že interpolační polynom může silně oscilovat. Tuto potíž můžeme odstranit tak, že funkci  $f$  budeme aproximovat pomocí polynomů po částech. To znamená, že funkce  $f$  je aproximována v intervalu  $[a, b]$  pomocí funkce  $\varphi$  takové, že  $\varphi|_{[x_i, x_{i+1}]}$  je vhodný polynom. Většinou se navíc požaduje, aby  $\varphi$  byla třídy  $C^k$  pro dané  $k$ . Takovou funkci  $\varphi$  nazýváme *spline*.

Nejjednodušším případem ( $k = 0$ ) je aproximace pomocí funkce po částech lineární, jejímž grafem je lomená čára. V praxi je většinou třeba lepší aproximace. Přijatelným řešením je tzv. *kubický spline*.

**Definice 1** Necht'  $a = x_0 < x_1 < \dots < x_n = b$ . Řekneme, že funkce  $\varphi : [x_0, x_n] \rightarrow \mathbb{R}$  je *kubický spline*, jestliže

- (i)  $\varphi \in C^2([x_0, x_n])$ ,
- (ii) Pro  $i = 0, \dots, n-1$  je  $\varphi|_{[x_i, x_{i+1}]}$  polynom stupně nejvýše 3.

Říkáme, že  $\varphi$  je *kubický interpolační spline* k  $f$  v bodech  $x_0, \dots, x_n$ , jestliže jsou navíc splněny podmínky  $\varphi(x_i) = f(x_i)$ ,  $i = 0, \dots, n$ .

Restrikcí  $\varphi$  na  $[x_i, x_{i+1}]$  označíme  $\varphi_i$ . Funkci  $\varphi_i$  lze psát ve tvaru

$$\varphi_i(x) = a_i + b_i(x - x_i) + c_i(x - x_i)^2 + d_i(x - x_i)^3.$$

Funkce  $\varphi$  je tedy určena celkem  $4n$  parametry. Podmínky z definice kubického interpolačního splinu nám však dávají jen  $4n - 2$  podmínek (hodnoty funkce  $\varphi$  v bodech  $x_0, \dots, x_n$  a spojitost  $\varphi, \varphi', \varphi''$  v bodech  $x_1, \dots, x_n$ ). Dá se tedy očekávat, že budeme muset ještě dva parametry zvolit. Nejčastěji se používají okrajové podmínky v krajních bodech  $x_0$  a  $x_n$ , a to tří typů:

$$(\alpha) \quad \varphi'(x_0) = f'_0, \quad \varphi'(x_n) = f'_n,$$

$$(\beta) \quad \varphi''(x_0) = f''_0, \quad \varphi''(x_n) = f''_n,$$

$$(\gamma) \quad \varphi''(x_0) = 0, \quad \varphi''(x_n) = 0,$$

kde  $f'_0, f'_n, f''_0, f''_n$  jsou zadaná data. Kubický interpolační spline určený podmínkou  $(\gamma)$  se nazývá *přirozený spline*. Zvláštní zmínku zasluhuje také periodická interpolace periodických funkcí. V takovém případě se volí okrajové podmínky například ve tvaru

$$\varphi(x_0) = \varphi(x_n), \quad \varphi'(x_0) = \varphi'(x_n), \quad \varphi''(x_0) = \varphi''(x_n), \quad \varphi'''(x_0) = \varphi'''(x_n).$$

### 2.2.1 Konstrukce kubického splinu

Budeme konstruovat kubický interpolační spline určený podmínkou  $(\beta)$  (jíz je  $(\gamma)$  speciálním případem). Předpokládejme nejprve, že již známe čísla  $M_i = \varphi''(x_i)$ , tzv. *momenty splinu*. Funkce  $\varphi''$  je spojitá a po částech lineární. Označíme-li  $h_i = x_{i+1} - x_i$ , potom pro  $x \in [x_i, x_{i+1}]$  máme

$$\varphi''_i(x) = M_i + (M_{i+1} - M_i) \frac{x - x_i}{x_{i+1} - x_i} = M_i \frac{x_{i+1} - x}{h_i} + M_{i+1} \frac{x - x_i}{h_i}. \quad (2.2.1)$$

Integrací dostaneme funkce  $\varphi'_i$  a  $\varphi_i$ :

$$\varphi'_i(x) = -M_i \frac{(x_{i+1} - x)^2}{2h_i} + M_{i+1} \frac{(x - x_i)^2}{2h_i} + A_i \quad (2.2.2)$$

$$\varphi_i(x) = M_i \frac{(x_{i+1} - x)^3}{6h_i} + M_{i+1} \frac{(x - x_i)^3}{6h_i} + A_i(x - x_i) + B_i. \quad (2.2.3)$$

Pomocí známých hodnot  $\varphi_i(x_i) = f(x_i)$ ,  $\varphi_i(x_{i+1}) = f(x_{i+1})$  určíme konstanty  $A_i$  a  $B_i$ :  $f(x_i) = \frac{1}{6}M_i h_i^2 + B_i$ . Tudíž,

$$B_i = f(x_i) - \frac{1}{6}M_i h_i^2. \quad (2.2.4)$$

Dále,  $f(x_{i+1}) = \frac{1}{6}M_{i+1} h_i^2 + A_i h_i + B_i$  a tedy

$$A_i = \frac{1}{h_i} \left( f(x_{i+1}) - \frac{1}{6}M_{i+1} h_i^2 - B_i \right) = \frac{f(x_{i+1}) - f(x_i)}{h_i} - \frac{h_i}{6} (M_{i+1} - M_i). \quad (2.2.5)$$

Zbývá určit hodnoty momentů  $M_i$ .  $M_0$  a  $M_n$  máme zadané, ostatní vypočítáme ze spojitosti derivace  $\varphi'$  v bodech  $x_i, i = 1, \dots, n-1$ , což znamená, že  $\varphi'_i(x_i+) = \varphi'_{i-1}(x_i-)$ . Podle (2.2.2) máme

$$\begin{aligned}\varphi'_{i-1}(x_i-) &= \frac{1}{2}M_i h_{i-1} + A_{i-1} = \\ &= \frac{1}{2}M_i h_{i-1} + \frac{f(x_i) - f(x_{i-1})}{h_{i-1}} - \frac{h_{i-1}}{6}(M_i - M_{i-1})\end{aligned}$$

$$\begin{aligned}\varphi'_i(x_i+) &= -\frac{1}{2}M_i h_i + A_i = \\ &= -\frac{1}{2}M_i h_i + \frac{f(x_{i+1}) - f(x_i)}{h_i} - \frac{h_i}{6}(M_{i+1} - M_i).\end{aligned}$$

Z rovnosti obou derivací dostaneme po úpravách

$$\begin{aligned}M_{i-1} \frac{h_{i-1}}{6} + M_i \left( \frac{h_{i-1} + h_i}{3} \right) + M_{i+1} \frac{h_i}{6} \\ = \frac{f(x_{i+1}) - f(x_i)}{h_i} - \frac{f(x_i) - f(x_{i-1})}{h_{i-1}}.\end{aligned}\tag{2.2.6}$$

Označíme-li  $\lambda_i = \frac{h_{i-1}}{h_{i-1} + h_i}$ ,  $\mu_i = 1 - \lambda_i = \frac{h_i}{h_{i-1} + h_i}$ , lze rovnici (2.2.6) přepsat ve tvaru

$$\lambda_i M_{i-1} + 2M_i + \mu_i M_{i+1} = g_i,\tag{2.2.7}$$

kde  $g_i$  je pravá strana rovnice (2.2.6) vynásobená výrazem  $\frac{6}{h_{i-1} + h_i}$ . Dostáváme soustavu

$$\begin{aligned}2M_1 + \mu_1 M_2 &= g_1 - \lambda_1 f''_0 \\ \lambda_2 M_1 + 2M_2 + \mu_2 M_3 &= g_2 \\ \lambda_3 M_2 + 2M_3 + \mu_3 M_4 &= g_3 \\ &\vdots \\ \lambda_{n-1} M_{n-2} + 2M_{n-1} &= g_{n-1} - \mu_{n-1} f''_n.\end{aligned}\tag{2.2.8}$$

**Definice 2** Řekneme, že matice  $\mathbb{A} = (a_{ij})_{i,j=1}^n$  je *ostře diagonálně dominantní*, jestliže

$$|a_{ii}| > \sum_{\substack{j=1 \\ j \neq i}}^n |a_{ij}| \quad \text{pro } i = 1, \dots, n.\tag{2.2.9}$$

Dokážeme-li nyní existenci a jednoznačnost řešení soustavy (2.2.8), budeme hotovi. Všimněme si, že všechny prvky matice soustavy jsou nezáporné, prvky na diagonále jsou vždy 2, zatímco součet všech ostatních prvků v libovolném řádku je mezi 0 a 1. Matice je tedy ostře diagonálně dominantní a tudíž regulární.

**Cvičení 2** Dokažte, že každá ostře diagonálně dominantní matice je regulární.

Matice soustavy (2.2.8) je navíc třídiagonální, na které se poměrně jednoduše provádí eliminace. Soustava vypadá takto (uvažujeme obecný případ – matici  $n \times n$ ):

$$\begin{pmatrix} a_1 & c_1 & 0 & \dots & 0 \\ b_1 & a_2 & c_2 & \dots & 0 \\ \vdots & \ddots & \ddots & \ddots & \vdots \\ 0 & \dots & b_{n-2} & a_{n-1} & c_{n-1} \\ 0 & \dots & 0 & b_{n-1} & a_n \end{pmatrix} \begin{pmatrix} y_1 \\ y_2 \\ \vdots \\ y_n \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} d_1 \\ d_2 \\ \vdots \\ d_n \end{pmatrix}$$

Při přímém chodu Gaussovy eliminace (tvorba horní trojúhelníkové matice) zmizí všechny prvky  $b_j$  a na diagonále se postupně objeví členy  $A_{jj} = \eta_j$ , kde

$$\eta_1 = a_1, \quad \eta_2 = a_2 - \frac{b_1}{\eta_1}c_1, \quad \text{obecně } \eta_i = a_i - \frac{b_{i-1}}{\eta_{i-1}}c_{i-1} \quad (i = 2, \dots, n),$$

a ve vektoru pravých stran analogicky vzniknou čísla  $\xi_j$ , kde

$$\xi_1 = d_1, \quad \xi_2 = d_2 - \frac{b_1}{\eta_1}\xi_1, \quad \text{obecně } \xi_i = d_i - \frac{b_{i-1}}{\eta_{i-1}}\xi_{i-1} \quad (i = 2, \dots, n).$$

Dostaneme tedy soustavu

$$\begin{pmatrix} \eta_1 & c_1 & 0 & \dots & 0 \\ 0 & \eta_2 & c_2 & \dots & 0 \\ \vdots & & \ddots & \ddots & \vdots \\ 0 & \dots & 0 & \eta_{n-1} & c_{n-1} \\ 0 & \dots & 0 & 0 & \eta_n \end{pmatrix} \begin{pmatrix} y_1 \\ y_2 \\ \vdots \\ y_n \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} \xi_1 \\ \xi_2 \\ \vdots \\ \xi_n \end{pmatrix}$$

z níž už snadno vypočítáme neznámé  $y_j$ :

$$y_n = \frac{\xi_n}{\eta_n}, \quad y_{n-1} = \frac{\xi_{n-1} - c_{n-1}y_n}{\eta_{n-1}}, \quad \text{obecně } y_i = \frac{\xi_i - c_i y_{i+1}}{\eta_i} \quad (i = 1, \dots, n-1).$$

Je možné dokázat, že pro ostře diagonálně dominantní matici vyjdou po eliminaci prvky na diagonále nenulové.

## 2.2.2 Odhad chyby

Zabývejme se nyní otázkou, jaké chyby se dopustíme, aproximujeme-li funkci interpolačním kubickým splinem. Zhruba řečeno, je-li  $f$  dostatečně hladká v  $[a, b]$  a dělení intervalu neomezeně zjemňujeme *vhodným způsobem*, pak interpolační kubické spliny konvergují stejnoměrně k  $f$  (případně i s některými derivacemi). Přesnou formulaci tohoto výsledku dává následující věta, kterou uvedeme bez důkazu (viz např. [9]).